

Til §§ 19—21.

Efter den nuværende Affattelse af Forsorgslovens § 307, Stk. 1, Pkt. 2, kan en Hjælp, der i Henhold til Paragraffens Bestemmelser ydes med Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, kræves eftergivet, naar der er forløbet 2 Aar, efter at vedkommende er ophørt med at være under offentlig Forsorg.

Der er fra forskellig Side overfor Socialministeriet rejst Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af denne Bestemmelse, naar den ses i Forhold til de i Lovens § 301 indeholdte Bestemmelser, særlig Paragraffens Stk. 4, hvorefter Kommunalbestyrelsen, naar en Person ikke i de sidst forløbne 3 Aar har modtaget Kommunehjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, under de i Stk. 3 anførte Betingelser er *forpligtet* til at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp; der har i saa Henseende været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Effergivelsen efter § 307, Stk. 1, Pkt. 2, sigter til saavel Bortfald af den valgretsfortabende Virkning som til Bortfald af Hjælpens øvrige Retsvirkninger, herunder navnlig Erstatningspligten. En lignende Tvivl har kunnet rejses med Hensyn til Bortfald af Retsvirkninger af Hjælp, der er ydet i Henhold til §§ 305 og 306.

I Betragtning af, at der i Lovens § 301, Stk. 3, er givet Kommunalbestyrelserne *Adgang til* under nærmere angivne Betingelser at eftergive tidligere modtagen Kommunehjælp, naar en Person ikke i det sidste halve Aar har modtaget Kommunehjælp, er der derhos overfor Socialministeriet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Kommunerne ogsaa for saa vidt angaar den Hjælp, der ydes i Henhold til § 307, er berettiget til at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning indenfor den i denne Bestemmelse nævnte 2-Aars Frist, og i Forbindelse hermed er der tillige rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der er en tilsvarende Adgang for Kommunerne til indenfor de i Lovens §§ 305 og 306 angivne Tidsfrister af 2 Aar at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning af Hjælp ydet i Henhold til disse Bestemmelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Reglerne om Bortfald af Retsvirkninger i Medfør af Forsorgslovens § 301 paa den ene Side og i Medfør af Lovens §§ 305—07 paa den anden Side er Socialministeriets Opfattelse den, at Lovens § 301 indeholder Reglerne om Effergivelse af de Retsvirkninger, der er knyttet til Modtagelse

af Kommunehjælp, der *ikke* har medført Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, herunder i første Række Erstatningspligten. For saa vidt derimod angaar den valgretsfortabende Virkning, der skyldes ganske særlige Forhold — for §§ 305 og 306's Vedkommende Forhold, hvori paagældende selv er Skyld — er det klart, at der for Bortfald af denne Retsvirkning maa findes særlige Retsregler, og man har for at tydeliggøre dette stillet forskellige redaktionelle Ændringer til §§ 305—07.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommunernes Adgang til at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning *indenfor* de i §§ 305—07 nævnte Frister, maa man finde det rimeligt, at der i Lovens tilvejebringelse klar Hjemmel for Kommunerne til, naar særlige Omstændigheder foreligger, indenfor 2-Aars Fristerne at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning; man har, for saa vidt angaar den Hjælp, der i Henhold til §§ 305 og 306 er ydet med Tab af Valgret og Valgbarhed, ment, at en saadan Bestemmelse bør kunne træffes henholdsvis 1 Aar, efter at Handlingen er begaaet, og 1 Aar, efter at vedkommende er ophørt med at oppebære Hjælpen. For saa vidt angaar den Hjælp, der i Henhold til § 307 er ydet med Tab af Valgret og Valgbarhed, har man derimod under Hensyn til, at det i disse Tilfælde vil kunne dreje sig om Personer, der ved egne Bestræbelser for at skaffe sig en Eksistens nu ikke længer behøver at forsørges fuldt ud af det offentlige, og som maaske kun med Mellemrum og med ringere Beløb behøver offentlig Hjælp, fundet det rimeligt at begrænse Fristen til $\frac{1}{2}$ Aar, efter at Hjælpen er ophørt med at være af den angivne Karakter. I en Begrænsning af Fristen til dette kortere Tidsrum mener man tillige, at der ligger en Tilskyndelse for de understøttede til at bestræbe sig for at blive i Stand til at forsørge sig selv.

Til § 22.

I § 7 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre var det bestemt, at det Faderen til et Barn udenfor Ægteskab paahvilende Underholdsbidrag, der udbetaltes forskudsvis af det offentlige, betragtedes som en Faderen ydet Fattighjælp, naar Udpantning for Beløbet forgæves var foretaget, eller naar Beløbet skønnedes uerholdeligt ved Udpantning.